

అంధబోజ
శ్రీ సూర్యరాయ మహారాజ ప్రశస్తి

ప్రచురణము :

శ్రీ శ్రీ శ్రీ పితాపుర మహారాజ సంస్కరణసమితి.

ఆంధ్రభోజ
శ్రీ సూర్యరాం
మహారాజ ప్రశస్తి

రచయితలు

శ్రీ కామణ్ణుషి సత్యనారాయణవర్మగారు
శ్రీ చిలుకూరి పాపయ్యశాస్త్రిగారు

ప్రతులు 1000

మూల్యము 30 పైసలు

ప్రధానముద్రణము

14-3-1966

ప్రచురణకర్తలు

శ్రీశ్రీశ్రీ సిరాపుర మహారాజ

సంస్కరణ సమితి

సిరాపురము

ఆంధ్రభోజులు శ్రీ పీఠికాపుర సంస్థానాధీశ్వరులు
సాహిత్యచక్రవర్తులు, కళాప్రపూర్ణులు—

శ్రీ మహారాజా సాహెబ్-మెహరాబాన్-వి-దోస్తాన్
శ్రీ మహారాజా శ్రీ రావు వెంకటకుమార మహీవ
సూర్యారావు బహద్దరు, మన్నెసుల్తాన్, సర్దార్, రాజమం
సర్కార్, సి. బి. యి. డి. లిట్.

వారి ద్వితీయ వర్ధంతి- సమావేశ సందర్భమున
శ్రీ శ్రీ శ్రీ పీఠాపుర మహారాజ సంస్కరణసమితి
స మ ర్పి ం చి న ది.

జననము
5-10-1885.

నిర్యాణము
6-3-1964

శ్రీ శ్రీ శ్రీ రావు వేంకటకుమార మహీపతి సూర్యారాయ
బహద్దర్ మహారాజావారి

జీ వి త స ం గ్ర హ ము

ర చ యి త :

కొమఱుషి సత్యనారాయణవర్మ.

శ్రీ పద్మనాయకవంశభూషణులును, రావువంశదుగ్ధం
బుధిరాకాసుధాకరులు నగు శ్రీ వేంకట మహీపతి గంగాధర
రామారావుగారికిని శ్రీ మంగాంబికాసతికిని పార్థివనామ
సంవత్సర భాద్రపద బహుళ త్రయోదశి ఆదివారము
ది 5-10-1885 సంవత్సరమున మహారాజ శ్రీ వేంకటకుమార
మహీపతి సూర్యారావుబహద్దరువారు జన్మించిరి.

సంస్కృత అలంకారశాస్త్రగ్రంథరచయితగాను, కవి
సార్వభౌమ శ్రీనాథు నాదరించినవానిగను చరిత్రప్రశస్తి
గనఁగ శ్రీ రావు సర్వజ్ఞసింగభూపాలుడు వీరి వంశమునకు
మూలపురుషులు.

వీరి శైవదశలో నై దవసంవత్సరమున 1890 లో పితృ
వియోగమును 9వ యేట 1894 లో మాతృవియోగము తట
స్థించినవి. వీరు మైనరులగుటవలన 'కోర్టు ఆఫ్ వార్డుస్' వారిచే
సంస్థానపరిపాలన సాగింపబడెను. ఈకాలముననే వీరి దత్తత

సోదరులవలన సంస్థానమునకై యభియోగములు తేబడి క్షిప్త పరిస్థితుల నెదుర్కొనవలసివచ్చెను. కొంతకాలము గడిచిన పిమ్మట ప్రీవీకౌన్సిలులో 1899 నాటికి పీఠికాపురసంస్థానమునకు శ్రీ సూర్యరాట్ ప్రభువులే వారసులుగా నిర్ణయింపబడి వారికి దఖలు పరుపబడినది. బాల్యదశలో చిత్రాడరాణిగారని ప్రసిద్ధిపడసిన శ్రీరాజా భావయమ్మారావుగారు వీరి కనేక విధముల శోడ్పడి ఆదరించి తల్లిగారులేనికొఱతను దీర్చిరి. తొమ్మిదవయేటివరకు కోటలో సమర్థులగు నుపాధ్యాయుల వలనను అనంతరము మద్రాసునందలి న్యూయింగ్టన్ రాజ కుమారకళాశాలయందును వీరు విద్యాభ్యాసము చేసి ఆంధ్ర ఆంగ్లభాషలందు చక్కని పరిజ్ఞానమును సంపాదించిరి. ఆంధ్ర ఆంగ్లభాషలలో వేత్తలుగా పేరుపొందిన శ్రీ మొక్కపాటి సుబ్బారాయుడుగారు వీరికి ఆభ్యాసకులుగా నియమింపబడిరి. చిన్ననాటి అనుబంధమునుబట్టి భవిష్యత్తులో వీరు కొంత కాలము అంతరంగిక కార్యదర్శిగను, అనంతరము సంస్థానదివాను గను నియమితులై శ్రీమహారాజావారి యభివృద్ధి కెంతయో పాటుపడిరి. 1907వ సంవత్సరమున 21వ యేట వైభవముగా పీఠికాపురసంస్థానపట్టాభిషిక్తులై పరిపాలనాబాధ్యతలను స్వీకరించినారు. నూజివీటి ప్రభువులలో సుప్రసిద్ధులైన కపిలేశ్వర పురాధీశ్వరులైన శ్రీరాజా వేంకటరంగయ్యప్పారావుబహద్దరువారి ప్రథమపుత్రక యగు శ్రీచిన్నమాంబాదేవి యను ప్రసిద్ధనామముగల శ్రీరాణీ ఆండాశమ్మబహద్దరువారిని పరి

ణయమాడిరి. మహారాణీవారు సంస్కృతాంధ్ర అంగ్ల విద్యాకుశలులై, ఉదారాశయములతో భర్తకు అనువర్తినియై ఆశ్రితపారిజాతమై వినుతి కెక్కిరి. ఈమహారాజదంపతులకు ఇరువురు కుమారులును, నలుగురు కుమార్తెలు గలిగిరి. జ్యేష్ఠతనయులు శ్రీరాజా వేంకట మహీపతి గంగాధర రామా రావుగారు యువరాజపదవి నంది ఆధునికాంధ్రకవిశేఖరులుగా ప్రవృత్తి నొందిరి.

1967

మహారాజావారు 1930 సంవత్సరమున నకుటుంబముగా నెనిమిది నెలలపాటు పాశ్చాత్య దేశముల పర్యటనము గావించిరి. సంస్థానపరిపాలన మారంభించిన ఇరునదియైదవ సంవత్సరము 1934లో రజతోత్సవము వైభవముగా పితాపురమున జరుపబడెను. వీరు మద్రాసురాష్ట్రమున లెజిస్లేటివుకౌన్సిలుసభ్యులుగా కొంతకాలము పనిచేసిరి. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ ప్రోఛాన్సిలరుపదవికూడ నిలవించిరి. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమునూరు వీరికి 'డి లిట్' బిరుదు నిచ్చి గౌరవించిరి. వీరి సంఘసేవ, దీనజనసముద్ధరణము, భాషాసేవ, వితరణమును ప్రశంసించుచు 1936లో ఆనాటి అంగ్లేయప్రభుత్వమువారిచే, 'సి. బి. యి. మహారాజ' బిరుదములతో సన్మానింపబడిరి. అనేకరంగములలో సంస్థానకీర్తిపతాకను దశదిశల చాటిన దినాన్ శ్రీ మొక్కపాటి సుబ్బారాయుడుగారు 1918 లో కాలధర్మము నొందిరి. అనంతరము శ్రీ కోకా సుబ్బారావునాయుడుగారు ప్రధానమంత్రులుగా నియమింప

బడిరి. 1940 లో వారి నిర్వాణానంతరము శ్రీ పిళ్లారి సెట్టి రంగబ్రహ్మరావునాయుడుగారును, వారి పదవీవిరమణానంతరము శ్రీ కోకా శివనాథశాస్త్రిగారును దివానులై రాజకార్యముల నిర్వహించిరి. 1945 లో పలువురు ఆంధ్రప్రముఖుల ప్రోత్సాహమున పితాపురములో వైభవముగా మహారాజావారి పట్టిపూర్వ్యత్వము జరుపబడినది. ఆసభలలో వీరి ఆంధ్రభాషాపోషణము, దీనజనసముద్ధరణము, దాతృత్వము వేనోళ్ళ ప్రశంసింపబడినది. అప్పటికి పీఠికాపుర సంస్థానము సాలీనా 15 లక్షలరూప్యముల రాబడితో మద్రాసు రాష్ట్రమునందలి ప్రముఖసంస్థానముగా విరాజిల్లినది. 1935వ సంవత్సరమున శ్రీమహారాణి చిన్నచూంబాదేవిగారు పూజాసమయమున హఠాత్తుగా అగ్నిప్రమాదమునకు లోనై స్వర్గము నలంకరించిరి. వీరిసంతతిలో రెండవకుమారులు శ్రీరాజా వేంకటసూర్యారావుబహద్దరువారును, నాలుగవ కుమార్తె శ్రీరాజా భావయమ్మారావుబహద్దరువారును మధ్యవయస్సునందే కీర్తిశేషులైనారు. వీరి జ్యేష్ఠతనయులు శ్రీరాజా వేంకట మహీపతి గంగాధర రానూరావుగారును, ముగ్గురు కుమార్తెలును చిరంజీవులై పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిగా నున్నారు.

మహారాజావారు ప్రథమకళత్రవియోగాసంకల్పము కొన్నాళ్లకు మరల వివాహము చేసికొన్నారు. రెండవ

మహారాణివారికి ఒక కుమారుడు ఉదయించెను. కుమారరాజేంద్రులు పితాపురముననే విద్యాభ్యాసము చేయుచున్నారు. మహారాజువారి అవసానదశలో సుమారు ఒక దశాబ్దకాలము అనారోగ్యమువలన అజ్ఞాతముగా గడచిపోయినది. ఉత్తమసంస్థానాధిపతుల బౌదాధ్యము, వితరణము, భాషాపోషణమునకు, సాంఘికాభివృద్ధికి, దీనజనసముద్ధరణమునకు ఎంతగా నుపకరించినదో వీరిజీవితమువలన బోధపడగలదు. చివరకు 1964 మార్చి 6వ తేదీని వీరు చిరకాలగతమైన రుగ్మతవల్ల పీడితులై పితాపురముకోటలో దినంగతులైనారు.

శ్రీమహారాజువారు పీఠికాపురరాజ్యపరిపాలనాధికారము స్వీకరించిన 1905 మొదలు 1935 వరకు గడిచిన మూడుదశాబ్దములకాలమున మహారాజేంద్రుని బౌదాధ్యము కళాభిమానము, భాషాభిమానమువలన అనేక సంస్థలు వెల్లివిరిసినవి. ఆంధ్రదేశమున సవయుగనిర్మాతలుగా, విద్యావేత్తలుగా, సంఘసంస్కర్తలుగా విఖ్యాతినొందిన శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగముపంతులు, దివాన్ బహద్దర్ సర్. ఆర్. వెంకటరత్నమునాయుడుగారు, జయంతి రామయ్యపంతులుగారు, దివాన్ బహద్దరు కొమ్మిరెడ్డి సూర్యనారాయణమూర్తి నాయుడుగారు సర్వకార్యములందును వారికి తోడ్పడుచున్న సచివశేఖరులగు శ్రీ మొక్కపాటి సుబ్బారాయుడుగారు మున్నగు ప్రముఖులు, తక్కిన కవిపండితప్రకాండు లెందరో

మహారాజువారి వితరణమునకు తావి కల్పించి వీరి ఆశయసిద్ధికి కృషి సల్పినారు. వీరి వితరణమువలన- సాహిత్యకళాపోషణమున ఆంధ్రదేశమున నొక నవశకోదయమైనట్లుగా భావించవలసియున్నది. వీరి వితరణము పలు-శాఖలుగా విస్తరిల్లి అనేక ప్రజోపయోగకార్యములకు తోడ్పడినది. స్థూలముగా వీరి ప్రోత్సాహమునకు పాత్రమైన శాఖలలో 1. సంస్కృతాంధ్రభాషాసముద్ధరణము- విద్యాపోషణము, 2. హరిజనోద్ధరణము, 3. వైదిక-బ్రాహ్మమతోద్ధరణము, 4. ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్ స్థాపనము, 5. కళాపోషణము, 6. సంఘసంస్కరణోద్యమము, 7. దీనజనసముద్ధరణము, 8. ఆరోగ్యవైద్యసమస్యలు కల్పించుట. 9. స్త్రీ జనోద్ధరణము ముఖ్యమైనవిగా నెన్నవచ్చును. ఇవిగాక ఆంధ్రదేశమున అభ్యుదయదాయకములైన సంస్థలలో వీరి ఔదార్యమును వితరణమును స్వీకరింపని సంస్థలు లేవనుట అతిశయోక్తిగాదు. వీరు మహోదారులై ఆయాసంస్థలకు గావించిన విరాళములను సూచనమాత్రముగా కొన్నింటి నిట ఉదాహరించుచున్నాను.

1. మూడులక్షలు వెచ్చించి కాకినాడలో అనాథశరణాలయమును స్థాపించినారు. అందు చాలమంది విద్యార్థులై బి. ఏ. పట్టముల పండి ఉన్నతోద్యోగులై ఖటుంబములతో సుఖజీవనము గడపుచున్నారు.

2. కాకినాడ పి. ఆర్. కాలేజీకి ఎదురుగా సుందరమైన బ్రహ్మపాననా మందిరమునకు లక్షరూప్యములు వ్యయపరచినారు.
3. పీఠికాపురాధీశ్వరకళాశాలను మొదటితరగతికళాశాలగా మార్చుటకు రెండులక్షలు, కళాశాలనిర్వహణకు రెండులక్షలు, నలుబదిఎకరములు విశాలస్థలమునందు ఆస్తుకళాశాలభవనములకు ఎనిమిదిలక్షలు వెచ్చించినారు. స్త్రీలకు ఉచితవిద్యాసౌకర్యములు కలిగించినారు. ఇచ్చట హరిజనులకు ఉచిత విద్యాసౌకర్యము లుండెడివి.
4. కాకినాడలోని అన్నదానసమాజభవనముల నిర్మాణమునకు 5కివేలు వెచ్చించినారు.
5. కాస్మాపోలిటక్లబ్బు వీరి బౌద్ధార్యమువలననే స్థాపన జరిగినది.
6. పీఠికాపురమునందలి అగ్రహారమునగల క్రైస్తవ మిషనుహాస్పిటలునందు స్త్రీలకు శిశువులకు చికిత్సలకు ప్రత్యేకముగా భవనములను కట్టించుటకు లక్షరూపాయలు వ్యయపరచినారు.
7. తుయ, మధుమేహము మొదలగు రోగనివారణలో పరిశోధనకు భూరివిరాళముల నొసంగినారు.
8. ఆంధ్రుల బాలశాలికల విద్యావ్యాప్తికి పాఠశాలలు, వారికి పసతిగృహములకు, వస్త్రములకు లక్షలు వెచ్చింపబడినవి.

9. యాభై వేలరూపాయల ఖర్చుతో పితాపురమున శ్రీ
లకు పురుషులకు వేర్వేరుగా పురమందిరములను
నిర్మించి క్లబ్బులను స్థాపించి నిర్వహించిరి. మహా
రాణీవారు ప్రత్యేకముగా నొక ఫోహోమాస్కూలును
నడిపినారు.
10. పితాపురములోగల శ్రీరాజా రావు భానయమ్మ
రావు హైస్కూలు నిర్వహణము సర్వము తామే
వహించినారు. ఈపాఠశాలలో కవులు, విద్యావేత్తలు
నగు శ్రీముత కూచి నరసింహముపంతులు ప్రధానా
చార్యులుగా పనిచేసి ఆనంధును ఆదర్శ ఉన్నతపాఠ
శాలగా నొనర్చిరి.
11. సంఘసంస్కరణోద్యమముల నెన్నింటికో భూరివిరాళ
ముల నొసంగిరి.
12. తర్క, వ్యాకరణ, వేద, వేదాంత, మీమాంసాది
వైదికవిద్యలలో పండితులను నియమించి దసరా
రోజులలో ఆయాశాస్త్రములందు పరీక్షలు జరిపించి
వారిలో నుత్తీర్ణులైన పండితులకు వార్షికబహుమాన
ములకై సాలీనా పదివేలు వ్యయపరచినారు.
13. పేదలగు వెలమవిద్యార్థులసౌకర్యమునకై వసతిగృ
హమును నిర్వహించినారు.
14. రాజమహేంద్రవరమునందలి హితకారిణీసమాజము,
ఫీరేళలింగ ఆస్తికోస్థతపాఠశాలకు, విఠంతుశరణాలయ

మునకు భూరివిరాళముల నొసంగిరి.

15. బొంబాయి- వంగ దేశము- ఆంధ్రదేశమునందలి సంఘసంస్కరణోద్యమములకు, గోఖలే ప్రారంభించిన దక్షిణాఫ్రికానిధులకు, గాంధీమహాత్ముని అస్పృశ్యతా నివారణనిధులకు, కస్తూరీబాయి స్మారక నిధికి, భారతదేశమందలి నైతికసహాయనిధులకు యుద్ధనిధులకు భూరి విరాళముల నొసంగినారు.
16. ఆంధ్రబ్రాహ్మణమాజమునకు ఒక లక్షరూపాయలు విరాళముగా నిచ్చిరట.
17. కవులకు, గ్రంథప్రచురణములకు వేతకొలది ధనము విరాళములుగా నిచ్చి సత్కరించిరి.
18. విదేశములలో ఐ. సి. యస్. మొదలగు ఉన్నత విద్యుల నభ్యసించుటకై పలువురు విద్యార్థులకు ధన సహాయము చేసిరి. వీరందరు జిల్లాఅధికారులుగా, ఉన్నతోద్యోగులుగా నియమింపబడినారు.
19. ఆంధ్రదేశమునందలి ఆర్టుస్కూళ్ళకు- ఆర్టుగ్యాలరీలకు చిత్రకళాసంఘములకు- విరాళముల నిచ్చి ప్రోత్సహించిరి. బొంబాయి ఆర్టుకళాశాలలో కళాభ్యసనమునకై (శ్రీ) చామకూర భాష్యకార్లుగారికి ధనసహాయము గావించిరి.
20. నాటకరంగోద్ధరణమునకు, పేదవిద్యార్థుల సహాయమునకు ఉపకారవేతనములకు సాలీనా 25 వేలువరకు

వ్యయ మొనర్చెడివారు.

ఇదిగాక ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు నిర్మాణమునకు, శ్రీసూర్యరాయాంధ్రసభంటు నిర్మాణమునకు, అముద్రిత ప్రబంధముద్రణమునకు— లెక్కకుమిక్కుటముగా లక్షలధనమును విరాళముగా నొసంగిరి.

మహారాజావారి నితరణముల నెన్ని చెప్పినను ఇంకను చెప్పకొనవలసినవి మిగిలియేయుండును.

మహారాజావారి వితరణమునందలి ప్రతీపైనయొక్క విలువ— వినియోగము సంపూర్ణముగా గ్రహించియే ఈద్రవ్యమును వినియోగించినట్లు వారే వారిమిత్రులతో ననిరట.

సంగీతకళాపోషణము :

మహారాజావారి కళాభిమానము సాహిత్యాభిమానమునకు తీసిపోనిది. కర్నాటకసంగీతముపై వారికిగల గాఢానురాగమే సంగీతకళానిధులునూ, వైణికవిద్వాంసులు నగు నందిగాన వెంకయ్యగారు, తుమురాడ సంగమేశ్వరశాస్త్రి గార్లను ఆస్థానవిద్వాంసులుగా నియమింపజేసినది. సంగమేశ్వరశాస్త్రిగారి వీణావాద్యకౌశలము విశ్వకవి రవీంద్రుని మన్ననలకు ప్రశంసలకు పాత్రమైనది. మహారాజావారి మిత్రులు దివాన్ బహదూర్ శ్రీ కొమ్మరెడ్డి సూర్యనారాయణమూర్తినాయుడుగారు కాకినాడలో స్థాపించిన సరస్వతీ గానసభలకు శ్రీ మహారాజావారు ప్రధానరాజపోషకులుగా

నుండిరి. కాకినాడ దసరాగానసభలకు వచ్చిన దాక్షిణాత్య, బౌద్ధరాహిక సంగీతవిద్వాంసు లందరు పీఠికాపురమున కావ్యనింపబడి సంగీతసభలు జరిపి తగినపాఠితోపికముల నంది గౌరవింపబడుచుండెడివారు.

నాటకకళాప్రోషణము :

మహారాజావారి ఆస్థానకవీశ్వరులైన శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుపంతులు గారు రచించిన నాటకము లన్నియు మహారాజమందిరమునందలి నాటకశాలలో ప్రదర్శింపబడుచుండెడివి. ఆనాటి బౌద్ధాహికనటులకు శ్రీపంతులుగారే స్వయముగా అభినయశిక్షణము గరపి వారిని ఉత్తమ నటులుగా తీర్చిదిద్దెడివారు. ఆంధ్రదేశమునందలి అనేకనాటక సంఘములకు కోటలో ప్రదర్శనమునకు ఏర్పాటు గావించి ఉచితరీతిని వారిని సన్మానించెడివారు. మహారాణీవారి నాటక కళాభిమానపురస్కరముగా నాటకాంతమున నటులకు ఫలములు, భక్ష్యముల నంపి ఆనందపరచెడివారు. మద్రాసులో మహర్షి బులుసు సాంబమూర్తిగారు, శ్రీమతి దుర్గాబాయి దేశముఖ్ గారు గావించిన నాటకరంగోద్ధరణకార్యకలాపములకు శ్రీమహారాజావారి సహాయముండెడిదని ప్రతీతి.

చిత్ర శిల్ప కళాప్రోషణము :

వీరి పితృపితామహులకాలమునుండి సంస్థానమునందలి దేవాలయములలో వాహనములను తయారుచేయుటకు,

దేవతామూర్తులకు రంగులువేయటకు- రథాలంకరణములకు కొందరు ఆనువంశిక చిత్రకారుకుటుంబములను ఈనాము లిచ్చి పోషించినారు. ఆ చిత్రకారులు రాజాస్థానమున కొలువుదీర్చిన రాజదర్బారునందలి ప్రభువుల రూపచిత్రములను తస్సీగలు చిత్రించి వారికి సమర్పించెడివారు. ఈ శిల్పులచే తయారు చేయబడిన వాహనములు నేటికి కుక్కుఁచేశ్వర కుంతీనాథ పుల ఆలయములలో గలవు. వానిలో కుక్కుఁచేశ్వరుని ఆలయ ములోగల సప్తనారీహంసవాహన మొక అపూర్వకళాఖండ ముగా నెన్నదగియున్నది. మహారాజావారు బ్రహ్మమతాద రము గలవారైనను పూర్వసంప్రదాయములపై గల యనురాగ ముతో ఆనాటి ఆచారముల కెట్టిభంగము కలుగకుండ కాపా డిరి. దేవాలయములందలి కళ్యాణోత్సవములకు దేవదాసీ లను నాట్యకత్తెలుగా ఈనాము లిచ్చి పోషించి దేవుని రథ యాత్రలలో దైవసన్నిధిలో భామకలాప, గొల్లకలాప ప్రద ర్శనముల నేర్పాటు చేసి యాత్రికుల నానందపరచెడివారు. అట్టి భామకలాపవిద్యాకోవిదులలో పెండ్లాల సత్యభామ యను విదుషీమణి ఈ సంస్థానమున పోషింపబడినది.

సవ్యాంధ్రచిత్రకారులలో ప్రముఖులైన స్వర్ణీయ దామెర్ల రామారావుగారిచే 1923 లో స్థాపింపబడిన ఆంధ్ర చిత్రకారుల సంఘమునకు మహారాజావారు ప్రధానపోష కులై తమ కళాభిమానమును వ్యక్తపరచిరి. కాకినాడ, రాజ మహేంద్రవరములలో శ్రీరాజావారి బంగళాలలో జరిగిన

కళాప్రదర్శనములకు అవసీంద్రనాథటాగూర్, నందలాల్ చిత్ర
బోసు, జె. పి. గంగూలీ, డి. పి. రాయచౌదరి మొదలగు
ప్రసిద్ధ శాకారుల చిత్రములను తెప్పించి ప్రదర్శింపజేసి వాటి
లోగల విశిష్టచిత్రఫలకములను శ్రీమహారాజావారు కొని
రాజభవనములో నుంచిరి.

క్రీడావినోదములు :

మల్లవిద్యావిశారదులైన వస్తాదులను పంజాబునుండి
రప్పించి పోషించి వారిచే కుస్తీప్రదర్శనముల నేర్పాటుచేసె
డివారు. ఆనాటి విద్యార్థులకు మల్లవిద్యాభ్యాస మొకప్రత్యే
కాకర్షణముగా నుండెడిది. కోడి రామమూర్తిగారు పితా
పురములో వారి బలప్రదర్శనము గావించి మహారాజావారి
మన్ననల నందిరి. ఇవిగాక నవీనములగు బేజ్ మింటన్,
ఔన్నీసు మొదలగు కందుకక్రీడలలో ప్రఖ్యాతులైన ఆట
గాండ్రును రావించి కోటలో ప్రదర్శనముల నిప్పించెడివారు.
ఉద్యానవనములను పెంచుటలో వీరికిగల ఆసక్తి మిక్కిలి
ప్రశంసనీయమైనది. గులాబీలన్న వీరికి అత్యంతప్రీతి.
మద్రాసులోని వీరిభవనమునకు 'గులాబీ' యను పేరిడిరి.
అనేక పుష్పప్రదర్శనములలో వీరి గులాబీలు బహుమతుల
సందుకొన్నవి. మేలుజాతి శునకములను, కుక్కుటములను
పెంచుట వీరి కొక అభిమానవిషయము.

వాటి ఆరోగ్యరక్షణమునకు ప్రత్యేకముగా నొక ఆంగ్ల
వైద్యుని నియమించినారు. ప్రభువుల విలాసవినోదములు

గూడ అనేక కళా కారులపోషణమునకు తావు కల్పించుచు
డును. బహుముఖమైన మహారాజావారి కళాసాహిత్యపోష
ణము చరిత్రలో నొక విశిష్టస్థానము గడించుకొన్నది. అర్ధ
శతాబ్దకాలము (1900-1950) వరకు ఆంధ్రదేశచరిత్రలో
మహారాజావారి ఉదయము ఒక నూతనశక్తిదయముగా భాసి
ల్లినది. అనేక ప్రాచీన అర్వాచీనసంప్రదాయములకు సంగమ
స్థానమై ఆయన జీవితము ఒక ప్రయాగవలె చిరస్మరణీయ
మైపోయినది. జమిందారీలను ప్రభుత్వము స్వాధీనపరచు
కొన్నపిదప ఆనాటి జమిందారులు సాహిత్యకళాపోషణకై
వెచ్చించిన ద్రవ్యములో కొంతభాగమైనను వినియోగించి
నాటిప్రభువులు స్థాపించిన సంస్థలను పునరుద్ధరించుట ప్రభుత్వ
ముఖ్యకర్తవ్యముగా భావించిన ఆయాప్రభువుల ఆశయసిద్ధికి
తోడ్పడినవారగుదురు.

ఆంగ్లేయుల పరిపాలనా కాలమైన రెండుశతాబ్దములలో
ఆంధ్రజమిందారులు గావించిన సాహిత్యకళాపోషణ గురించి
ప్రత్యేక చారిత్రకగ్రంథములు విజ్ఞులచే వ్రాయించి భద్రపర
చవలసిన ఆనశ్యకత ఎంతేని గలదు. అట్టిచరిత్రలు ఆనాటి
మహారాజపోషణమునకు పవిత్రస్మృతిచిహ్నములుగా వెల
యగలవు. మహారాజకుటుంబమును పరమేశ్వరుడు సర్వదా
కాపాడునుగాక !

మహారాజావారి మృతిపూర్తి ఉత్సవసంఘటిలోని ప్రముఖుల రచనల
గమనంని యీ వ్యాసము వ్రాయబడినది. వారికి రచయిత కృతజ్ఞుడు.

శ్రీ సూర్యరాయప్రభువర్యుల విద్యాపోషణము

రచయిత :

చిలుకూరి పాపయ్యశాస్త్రి

శ్రీ పీఠికాపురాధీశకళ్యాణాలోపన్యాసకుఁడు

శ్లో. ఆదిరాజయశోబింబ మాదర్శం ప్రాప్య వాఙ్మయమ్
తేషామసన్నిధానేఽపి న స్వయం శశ్య నశ్యతి.

వెనుకటికాలమునాఁటి ప్రజాపాలకులకీర్తి, వాఙ్మయమును అద్దములో ప్రతిఫలించినచో, ఆ పాలకులు గతించి పోయినను, వారు పోషించిన వాఙ్మయము నిలిచినంతకాలము వారికీర్తి నశింపకుండ నిలిచియుండునని విద్యానాథుఁడు ప్రతాపరుద్రీయములో తెలిపియున్నాఁడు. శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యులసమయములో జరిగిన విద్యాపోషణము వారికీర్తిని శాశ్వతము చేయుటయేగాక, ఆనాఁ డాంధ్రదేశములో విద్యాస్థానము లన్నియు నభివృద్ధి పొంది ఆంధ్రదేశమునకు సుస్థిరమైన మేలు చేకూర్చినవిధమును పరికింతము.

పీఠాపురప్రశస్తి

పీఠికాపురము పురాణప్రసిద్ధమయిన పుణ్యక్షేత్రము. అక్కడ కుంతీమాధవకుక్కుటేశ్వరులు పీఠాంబికాహుంకారిణీ

దుర్గలు, తదితరదేవతామూర్తు లన్నియు వెలసియుండుటచే అది పరమపుణ్యక్షేత్ర మైనది. తన్మూలముననే భారతీయ వైదికధర్మపాలకులైన ప్రభువులకు, ధర్మాచరణతత్పరులైన ప్రజలకు ఆ పురము నివాసస్థాన మైనది. ఆ దుర్గము నాక్రమించుకొనిన రాజవంశము లెన్నియో ఆంధ్రదేశమును పరిపాలించుచునచ్చినట్లు, క్రీ. శ. 4వ శతాబ్దినాటి సముద్రగుప్తునిశాసనము మొదలుగా నెన్నియో దానశాసనములు తెలుపుచున్నవి. పితాపురపరిసరగామము లన్నియు అచటి దేవతలకో, ఆ దేవతల కర్పించిన గోవులగ్రాసమునకో, వేదవేదాంగవేత్తలయిన భూసురులకో దానములు చేసినట్లు వెనుకటి దానశాసనములు తెలుపుచున్నవి. ఈవిధముగా యోజించిన పితాపురపరిసరమంతయు పుణ్యతీర్థక్షేత్రములతోను విద్యానిధులతోను నిండియున్నదని వెనుకటిచరిత్రము తెలుపుచున్నది.

పితాపురమునం దన్నిసంప్రదాయములు గలవు

సాదగయాక్షేత్రమై కుక్కుటేశ్వరహుంకారిణీదుర్గల తత్పరివారదేవతల సాన్నిధ్యముచే నది పురాణప్రసిద్ధమైన శివక్షేత్రము. కుంతీమాధవపీఠాంబికాసన్నిధానము, ఆశ్వారుల ప్రతిష్ఠ మున్నగువానిచే వైష్ణవదివ్యక్షేత్ర మది. ఊరున కుత్తరముగ అగ్రహారపుదిబ్బ లని యీనాడు వ్యవహారమున్న మట్టిదిబ్బలు పురాతనమైన కోటగోడలు, ఆ దిబ్బకు

తూర్పుగ అరమైలుదూరములో 'బోగముదానిదిబ్బ' అను పేరుతో మల్యాలవారితోటలో నుండిన యిటుకలపాతరగల మట్టి, శాధస్తూపము. ఇప్పటికోట నంటియున్న గుజరాతిపేట లో నుండిన సన్యాసిరాళ్లు అనునవి జైనవిగ్రహములు. భారతీయులకు పుణ్యక్షేత్రములైయుండి, తమసాధనల కుపయుక్తమైన చోటులకే జైనులు శాధులు చేరియుండి రనుటకు పితాపురమునందున్న యీ వివిధమతచిహ్నములే నిదర్శనములు. ఈవిధముగ పితాపురము వివిధవిద్యలకు సకలకళలకు నిలయమై రెండువేలయేండ్లనుండి, పారమార్థికజీవితము గడుపువారందఱికి ఆశ్రయ మిచ్చినదని నిరాఘాటముగఁ దెలుపవచ్చును.

క్షేత్రమహత్వ మెప్పటికి తరుగబోదు

మార్కండేయమహేశ్వరునకు గోపాలస్వామికి నివాస స్థానమై రుద్రపాదక్షేత్రమైన రాజమహేంద్రవరము సకల విద్యల కాలవాలమై, విద్యత్కవులకు విద్యావ్యాప్తికానాడు ఈనాడుకూడ నాటపట్టుగా నుండినది. ఆవిధముగనే పాదగయాక్షేత్రమై కుంతీచూడవకుక్కుశేశ్వరసాన్నిధ్యముచే భోగమోక్షప్రదమైన పితాపురముకూడ శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల పాలనము సాగుచుండినంతవఱకు సకలవిద్యలకు వివిధ కళలకు స్థానమైయున్నది. పీఠికాపురము రాజధానిగా సుప్రసిద్ధమయిన రాజవంశములు పాలనము సాగించినవెనుక తరువాతి

శతాబ్దములలో, సర్వజ్ఞసింగభూపాలునివంటి మహావిద్వాంసుడు విద్వత్కవిహోషకుడు అవతరించి విశేషవిఖ్యాతి నాజించిన రావునంశమున జన్మించిన ప్రభువర్యులు, ఈ సంస్థానాధిపతులుగా వచ్చిననాటినుండియు, అచట విద్యాస్థానము లభివృద్ధిచేయుచు కవులకు పండితులకు ఆశ్రయము లభించుచునేవచ్చినవి.

శ్రీరావు నీలాద్రిమాధవరాయణింగారి పాలనసమయమున కుక్కుటేశ్వరభక్తుడై కవిసార్వభౌముడైన కూచిమంచి తిమ్మకవి మహాకవిగా రూపొందినాడు. వారిపరిపాలనసమయమున పితాపురమునందు పరిసరప్రదేశములందు దేవతానిలయము లెన్నిటికో సముద్ధరణము జరిగి, వివిధశాస్త్రవిద్వాంసులు దేవతాస్థానములలోఁ బోషింపఁబడినారు. తరువాత శ్రీరావు గంగాధరరామారాయణింగారి పరిపాలనకాలమునాడు, ఆంధ్రప్రదేశ్మండలి వేదార్థవేత్తలుగా సుప్రసిద్ధులయిన బ్రహ్మశ్రీ బులుసు పాపయ్యశాస్త్రిగారి కాశ్రయ మిచ్చి ముప్పదిపుట్ల భూమి సన్మానము చేయఁబడినది. శ్రీ దేవులపల్లి సోదరకవులు, జంటకవులుగా వారి యాస్థానకవులై ప్రసిద్ధి కెక్కినారు. ఈవిధముగ ప్రాచీనకాలమునుండియు పితాపురమున జరుగుచుండిన విద్యాహోషణము, ఆంధ్రభోజిమహాసభలయిన శ్రీరావు సూర్యరాయప్రభునర్యులపాలనమునాడు సహస్రముఖమై వెల్లివిరిసి యావదాంధ్రదేశమునకు మహోపకారము జరిగినది.

పితాపురమునందలి విద్యాస్థానములు

శ్రీరావు గంగాధరరామారాయణింగారి పాలనము నాడు వేదపండితులకు శాస్త్రపండితులకు ఆస్థానకవులకు ఆదరసన్మానములు జరుగుచుండెడివి. వారితరువారిత శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యులు పితాపురసంస్థానపాలకులుగా వచ్చినపుడు, వారికి న్యాయింగజన్ కాలేజీలో విద్యాబోధకులుగా నుండిన శ్రీ మొక్కపాటి సుబ్బారాయుడుగారు దివాన్ గా నియుక్తులయినారు. వారు మహామేధాసంపన్నులు. మంత్రి బృహస్పతులు. పితాపురసంస్థానమహావృక్షము కీర్తిలతలతోఁ బెనఁగొని, ఆంధ్రదేశకల్యాణకారక మగునట్లు మొక్కపాటిన వారు మొక్కపాటివారే. శ్రీ సూర్యరాయప్రభువర్యులు ఆంధ్రభోజులుగా వినుతికొక్కటకు మూలమయినది వారి విద్యాపోషణము. వారి కామార్గమున ప్రవేశము కులక్రమాగత మయినను విశిష్టస్థానము నందుటకు మార్గదర్శకులు మంత్రిబృహస్పతులే.

వేదశాస్త్రపరిషత్పథలు

పితాపురసంస్థానములో ఏటేట దసరాపండుగులకు వేద శాస్త్రపండితుల నాహ్వానించి, వారిచే వేదార్థములు చెప్పించుట వివిధశాస్త్రములందు వాక్యార్థములు చేయించుటయు జరిగి వారిని సముచితముగ సన్మానించుట జరుగుచుండెడిది. తరువాత క్రమముగ వివిధశాస్త్రములందు ఋషీలు జరిగించి

పానిలో నుత్తీర్ణులయినవారికి ఏటేట 30 రూప్యములు వార్షికముగ నిచ్చుట జరుగుచుండెడిది. క్రమముగ రెండేసి శాస్త్రపరీక్షలం దుత్తీర్ణులయినవారికి 60 రూప్యములు, వేదాంతముతోసహా మూడుశాస్త్రములం దుత్తీర్ణతనందినవారికి 90 రూప్యములు బహుమానముగ నిచ్చుచుండెడివారు. ఈ సమయమున తమ తమ శాస్త్రసాండిత్యములో అద్వితీయులై ఆంధ్రదేశప్రఖ్యాతులయిన పండితులు పీఠికాపురాస్థానవిద్వాంసులుగా నుండి వారే షరీక్షాధికారులుగ నుండెడివారు. వ్యాకరణమునకు మా పిన్నతాతగారు శ్రీ చిలుకూరి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు, తర్కమునకు శ్రీ శ్రీపాద లక్ష్మీనృసింహశాస్త్రిగారు, అద్వైతవేదాంతమునకు శ్రీ దెందుకూరి నరసింహశాస్త్రిగారు, విశిష్టాద్వైతమునకు శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ల వేంకటరంగాచార్యులుగారు, వేదార్థమునకు శ్రీ వడలి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు ఆనాడు పీఠికాపురాస్థానవిద్యాధికారులుగా నుండెడివారు. తరువాత కొంతకాలమునకు శ్రీ వేమల సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు వ్యాకరణవిద్యాధికారులుగ నియుక్తు లయినారు. మహామహాపాఠ్యాయ తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారివంటి మహావిద్వాంసు లండఱకు ఆయాస్థానములో సన్మానము లేటేట జరుగుచుండెడివి. ఆనాటి పీఠాపురాస్థానవిద్వాంసులకు సాటి యున్నవారు వారే యనుట నిర్వివాదమయిన సత్యము.

పితౄరాష్ట్రానములో శాస్త్రపరీక్షలయం దుత్తీర్ణులైన వారికి ఆసంస్థానమువారి పారితోషిక మేపేట లభించుటయే గాక, అట్టివారు శాస్త్రపండితులుగా లెక్కింపఁబడి దేశమందంతటను ఆదరసత్కారములు లభించుచుండెడివి. ఈవిధముగ 1910 మొదలు 1935 నఱకు 25 సంవత్సరములలో ఆంధ్రదేశమందంతటను వివిధశాస్త్రము లభ్యసించిన విద్వాంసులు బయలుదేరుటకు పీఠికాపురమహారాజుల విద్యాపోషణమే మూలము. ఆనాఁడు పితౄరాష్ట్రానవిద్యాధికారుల సన్నిధిని వేదాంతాదివిద్యాభ్యాసము చేయవచ్చిన విద్వాంసులు సకుటుంబముగ నుండి విద్య నభ్యసించుట కవకాశము కల్పించినది శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల యాదార్యమే. ఈవిధముగ వేదవేదాంగాదివిద్యాపోషణమునకు పితౄరాష్ట్రానము పూనుకొనినకారణముననే, ఆంధ్రదేశమునందు ప్రఖ్యాతులయిన శాస్త్రపండితులు బయలుదేరి యిప్పటితరమువారికి వివిధశాస్త్రబోధకులుగా నుండుట సంభవించినది. ఈనాటి కాంధ్రదేశములో వివిధశాస్త్రముల నభ్యసించిన విద్వాంసు లేకొండఱయిన నిలిచియున్నారనిన, దాని కానాటి సూర్యరాయప్రభువర్యుల విద్యాపోషణమే మూలమయినది.

ఇంతేకాదు. ఆనాఁడు శాస్త్రపరీక్షలం దుత్తీర్ణులైన వారు పితౄరాష్ట్రానమున వార్షికములు తీసికొనుటకు వచ్చినపుడు, తమ తమ శాస్త్రములలో నూతనాంశములపై పూర్వ

షక్షసిద్ధాంతములను వ్యాసములుగ లిఖించి తీసికొనిరావలయు నని నియమ ముండెడిది. ఇట్టివ్యాసముల నన్నిటిని, భద్ర పఱచి, వానిని నాగరిలిపిలో ముద్రించి, ఆంధ్రపండితులు తమప్రతిభనుబట్టి చేసిన శాస్త్రప్రతిరోధనలను యావద్భారత దేశమున కందీయవలయుననుట దానికి లక్ష్యము. ఈలక్ష్యము సాధితమైనపుడు పితాపురసంస్థానము భారతీయసంస్థానము లన్నిటికి నాదర్శప్రాయమై యుండవలయునని వారి యాకాంక్ష. ఇట్టికార్యక్రమము సాగుచుండిన ఆనాడు పితాపురాస్థాన విద్వాంసులయొద్ద శాస్త్రవిద్య లభ్యసించి, మహావిద్వాంసులుగ రూపొందినవారు తర్క వ్యాకరణ వేదాంతములను నాంధ్రదేశమందంతటను వ్యాపింపజేసినవారెందఱో యున్నారు. 60 యేండ్లకు పైబడి నిలిచియున్న ఆ పండితులందఱు శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యేణుల యశాదార్యము నెల్లపుడు స్మరించుచునేయుండురు. ఈవిధముగ పీఠికాపురాధీశ్వరులు నెలకొల్పిన విద్యత్సభలు వేదశాస్త్రాభివృద్ధి కమూల్యమయిన సహాయము నొసంగినవని కొందఱకే తెలియును.

క వి తా పో ష ణ ము

శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల పాలనప్రారంభములో శ్రీ దేవులపల్లి సోదరకవులు పీఠికాపురాస్థానకవులుగా నుండెడివారు. వారు మహేంద్రవిజయము, నయనోల్లాసము, యతి రాజవిజయము మున్నగు ప్రబంధములు రచించి ప్రఖ్యాతి

గాంచినవారు. వారి తరువాత శ్రీ వేంకటరామకృష్ణకవులు పితృపూజాసంస్థానవిద్వత్కవులయినారు. వీరు వివిధావధానములు చేసి, యెన్నియో గ్రంథములు రచించి వినుతికెక్కినవారు. వీరికి తిరుపతివేంకటకవులతో కవితావిషయకమైన వాగ్వాదములు పత్రికాముఖమున కొన్నిసంవత్సరములు కొనసాగినవి. ఆనాటియువకుల నెందఱునో కవిత్వమునుగూర్చి తెలిసికొనుటకు, పద్యకవిత్వమును జెప్పటకు, రచయితలనుగా తరూపుచేయుటకు ఈ జంటకవుల యిరువురసంగ్రామములు ముఖ్యసాధనములయినవి. వీరియిరువురవాగ్యుద్ధములను పైనుండి పరికించినవా రెందఱో వారితరువాతితరములూ మహాకవులుగా రూపొందినారు. 'స్పర్థయా వర్ధతే విద్యా' అను సూక్తిచోప్పన, ఆనాటి కవులజంటల కేర్పడిన స్పర్థ పద్యరచనకు శబ్దముల సాధుత్వాసాధుత్వనిర్ణయమునకు తరువాతివారికి మార్గదర్శకమయినది.

ఈవిధముగ ఆంధ్రకవితారంగ మాండ్రదేశమున నూతనమార్గములో వృద్ధిపొందుటకు, గ్రాంథికాండ్రములో రచన సాగుటకు, పీఠికాపురసంస్థానములో వేంకటరామకృష్ణకవుల లాస్థానకవులుగా నాదరింపబడుట మూలమయినది. తిరుపతివేంకటకవులకు వేంకటరామకృష్ణకవులకు నేర్పడిన వాగ్వివాదములలో ఖండనమండనముల కిరుపక్షములందు ముఖ్యముగఁ బూనిక వహించినవారు శ్రీ దివాకర్లు తిరుపతి

శాస్త్రిగారును, శ్రీ ద్వివేది రామకృష్ణకవిగారును. శ్రీ రామకృష్ణకవిగారు 'కోకిలకాకము' అను నిరుపదియొక్క పద్యములు వ్రాయుట వారి వాగ్వివాదమునకు మూలము. ఈ పద్యములకు బదులు వ్రాయుటకుగా గీతము కొన్ని పర్వములు బయలుదేరినవి. పాశుపత మొకవైపునుండి బయలుదేరగా పరాస్తపాశుపత మింకొకవైపునుండి బయలుదేరినది. 'పాణిగృహిత' నొకరు చేపట్టగా 'పాణిగృహీతి' నింకొకరు పరిగ్రహించినారు. ఇట్టివి పరశ్వతము లానాడు బయలుదేరి పాతకుల కెందఱకో యుత్తేజనము కలిగించినవి. శ్రీసూర్యరాయ ప్రభువర్యులప్రాపు వేంకటరామకృష్ణకవుల కేర్పడియుండుట చేతనే ఆనాటి వాగ్మూలములమూలమున సంస్కృతాంధ్రకవితామార్గములు పరిక్షుణ్ణము లయినవి.

పానుగంటివారి పాత్ర

హాస్యరసపూరితచుయిన రచనలో అద్వితీయులయిన శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు శ్రీసూర్యరాయ ప్రభువర్యుల యాదరముతో, వారిసమక్షమున వినోదగోష్ఠి సాగించుచు, సాక్షిఉపన్యాససంపుటములను, అనేకమయిన నాటకములను విలక్షణమయిన గ్రాంథికశైలిలో రచించి, శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యులు చేపట్టిన గ్రాంథికభాషావాదమునకు, గ్రాంథికభాషాభివృద్ధికి సాటిలేనిసేవ చేసియున్నారు. సాంఘికమైన దురాచారములను సంకోచ మేపాటియు లేకుండు

హాస్యరసపూరితమైన రచనలో వివరించుచు, లోకమునకు సన్మార్గమును నిరూపించుటలో పానుగంటివారిపాత్ర అద్వితీయమైనది.

ఈవిధముగనే ప్రఖ్యాతరచయితలై ఆంధ్రదేశమందంతటను విఖ్యాతులైన విద్యానిధులు శ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము, శ్రీ కూచి నరసింహముగారును శ్రీరాజావారికాశ్రితులై తమరచనలచే దేశమునకంతకును ఆశ్రయింపవలసినవారయినారు. వారిరచనలు భాషయుండినంతకాలము నుండఁదగినవి. శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల సమాదరముననే ఈ సింహాత్రయము ప్రఖ్యాతరచయితలుగా కవులుగా వన్నె కెక్కినారనుట నిశ్చయము. వీరిలో శ్రీ పానుగంటివారిరచనలపై విమర్శనగ్రంథమును తయారుచేసి డాక్టరుడిగ్రీ కూడ సంపాదించుట జరిగినదన్న శ్రీ పానుగంటివారిరచనలకుఁ గల ప్రత్యేకత యెట్టిదో, పానుగంటివారి కట్టిరచనలు సాగించుటకు సర్వవిధములయిన యవకాశములు కలిగించిన శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల యాదార్యము నట్టిదే. అట్టిరత్నాత్రయమును వారికిఁ గూర్చిపెట్టిన మంత్రవిద్యులపర్యవేక్షణ పాటనము నట్టిదే.

శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల ఆంధ్రభాషాసేవ

ఆంధ్రభాషలో సుప్రసిద్ధులై వారిమనసునకు నచ్చిన కొందఱు తెలుఁగుకవులరచనలు శ్రీమహారాజావారికి కంఠస్థ

ములై యుండెడివి. అట్టివి తిక్కనభావతములోని కొన్నియా
 శ్వాసములు, ఆముక్తమాల్యదలోని అన్నియాశ్వాసములు,
 పింగళి సూరసకృతులలో కొన్నిభాగములును. వా రేదేని
 తెలుగురచన సాగింపవలసినచ్చినపుడు, శబ్దముల సాధుత్వా
 సాధుత్వములనుగూర్చి తిక్కనాదులప్రయోగములను జ్ఞప్తికి
 తెచ్చుకొని నిర్ణయము చేయుచుండెడినారు. మహారాజా
 వారి సొంతలైబ్రరీలో వారు చదివివిడువని ప్రబంధము లేవియు
 నుండెడివిగావు. ఆతూకపులరచనలలోని తరతమభాసము
 వారిబుద్ధిలో సుస్థిరమై యుండెడిది. పింగళి సూరసకవిత్వ
 ముపై వారి కమితమైన యాదరము. శ్రీ పురాణపండ మల్ల
 య్యశాస్త్రిగారిచే ప్రభావతీప్రద్యమ్నమునకు టీకాతాత్పర్య
 ములు రచింపఁజేసి సొంతముగ ప్రకటించియున్నారు.
 శ్రీ వావిళ్ళ వేంకటేశ్వరశాస్త్రిగారిచే రెండుమాఱులు తమ
 సొంతధర్మాలతో కళాపూర్ణోదయము నచ్చునేయించినవారు
 శ్రీమహారాజావారు. ఇంకొకమాఱు మల్లాది సూర్యనారా
 యణశాస్త్రిగారు లఘుటీకను జేర్చి కళాపూర్ణోదయమును
 ప్రకటింపఁగా దాని కయిన న్యయమును శ్రీమహారాజావారే
 భరించి యచ్చొత్తించిపెట్టినారు. మరల నింకొకమాఱు
 బ్రహ్మశ్రీ కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి సంపాదకత్వమున
 లఘుటీకతో సాటు సొంతముగ నచ్చొత్తించియున్నారు. కళా
 పూర్ణోదయప్రబంధముపై మహారాజావారికిఁ గల యభిమా

సమే దాని సన్నిమాలులు వెలువరింపజేయుటకు ప్రోత్సహించినది. వారియా దార్యముతో వెలువడిన తెలుఁగు గ్రంథములు లెక్క-కుమిక్కిలి యైసవి.

సర్వజ్ఞసింగభూపాలునిపై గౌరవము

శ్రీమహారాజావారికి రామనంశముక్తామణియైన సర్వజ్ఞసింగభూపాలునియెడలఁ గల గౌరవ మపారము. వెలుగోటి వంశపు వేంకటగిరిప్రభువులు వెలుగోటివంశచరిత్రమును తెలుఁగులోను, సింగభూపాలవిరచితమైన రసార్ణవసుధాకరమును సంస్కృతభాషలోను ప్రకటించియున్నారు. వీరు రామనంశముక్తామణిని పద్యరూపమున వెలయించినారు. సింగభూపాల విరచితమైన 'రత్నపాంచాలిక' యను నాటికను ముందుగ శ్రీమధునాపంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారిచే ననువదింపజేసిరి. మరల శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటుపండితుల సంస్కారముతో శ్రీ గిడుగు సీతావలిగారిచేత ననువదింపజేసి రెండుమాలులు మూలముతోనహా ముద్రింపజేసినారు. ఆ గ్రంథమునకు విపులమయిన పీఠిక ప్రాయము శ్రీమహారాజావారు, సర్వజ్ఞసింగభూపాలుఁడు పోతసభాగవతమును పాఠి పెట్టించినాఁడను నపనాదము నిర్ణేతికమని నిరూపించి యున్నారు. ఈవిషయనిరూపణము జరుగుచుండిననాటికి నేను శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటునిర్మాణకార్యమునఁ బని చేయుచు, శ్రీనాథుఁడు శారదాంబను స్తుతిచేయుచు దర్శిం

చీన సర్వజ్ఞసింగభూపాలుఁడు రసార్ణవసుధాకరకర్తయే యనియు, భోగినీదండకములోఁ గనఁబడు సర్వజ్ఞసింగభూపాలుఁ డాతనిమనుమఁ డనియు, శ్రీనాథపోతనలు సమకాలికులు కారనియు, వ్యాసములు వ్రాయుచుండిన సమయము. కనుక కళాపూర్ణోదయప్రకటనము రత్నపాంచాలికానువాదముద్రణములు వీనినిగూర్చిన గాథలు నాకుఁ బరిచితములు గనుక నింతవఱకుఁ దెలిపియుంటిని.

మఱికొంతకాలమునకు సింగభూపాలవిరచితమైన రసార్ణవసుధాకరమును శ్రీ బులుసు వేంకటరమణయ్యగారిచే ననువదింపఁ జేసి సంస్కృతమూలాంధ్రానువాదములతో నాంగంధమును శ్రీమహారాజావారే ప్రకటించియున్నారు. ఆంధ్రభాషాపోషణమునకు వారు భోజులు కాపున రాపు సర్వజ్ఞసింగభూపాలుని రచనలను చేతఁబట్టి ఆంధ్రానువాదములతో వానిని ప్రకటించి, రాపుచంశసంజాతులయిన సమకాలికప్రభువులెవ్వరు చూపింపని కృతజ్ఞతను సర్వజ్ఞసింగభూపాలుని యెడలఁ బ్రదర్శించినవారు శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యులు.

సర్వజ్ఞసింగభూపాలుని విజ్ఞానము గీర్వాణభాషలో ప్రామాణికమై సర్వతోముఖ మైనట్టులే, శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల ఆంధ్రసారస్వతపరిజ్ఞానమును ప్రామాణికము సర్వతోముఖమునై యుండెడిది. ఉభయులు విద్వత్కవుల నాదరించి విద్యాభివృద్ధికి సాటిలేనిసేన చేసినవారే. సంస్కృత

భాషకు ప్రామాణిక నిఘంటువయిన అమరకోశమునకు బొమ్మ కంటి అప్పయ్యార్యుడు రచించిన అమరపదపారిజాతమునకు పరిశోధకులు సర్వజ్ఞసింగభూపాలవరేణ్యులు. ఆ ప్రేరణమే యగునేమో, శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యు లాంధ్రభాషకు సమ గ్రము ప్రామాణికము అగు నిఘంటునిర్మాణమునకు మూల స్తంభమై నిలిచి, ఆ నిఘంటునిర్మాణకార్యమును నిర్వహించుట.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తునకు సర్వస్వము

శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యులు

ఆంధ్రదేశమునందు గ్రాంథిక భాషాసముద్ధరణమునకై బయలుదేరిన సంస్థలలో 57 ఏండ్లు నిలిచిన సంస్థ ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తు ట్టియే. కాలప్రవాహములో గాలివాన లెన్నివినిరి సుశిగుండము లెన్నిరేగినను చెవరకుండ నిలిచి యున్నసంస్థ యిదియొక్క ట్టియే. ఈసంస్థ చేబట్టిన మహత్తర కృత్యములలో మొదటిది గ్రాంథికాంధ్రభాషకు ప్రామాణికము సమగ్రము అగు నిఘంటువును నిర్మించుట. అట్టినిఘంటువు శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యులపేరితో వెలువడుటకు, వానికిర్తి ఆచంద్రాంధ్రముగా నిలుచుటకు ఈపని చేయఁదల పెట్టిన శ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగారి ప్రేరణము, శ్రీ మొక్కపాటి సుబ్బారాయఁడుగారి యనుమోదము, శ్రీ పితా పురముమహారాజావారి మహాదాద్యపురస్కృతమయిన అం

గీకారము, వారి అచంచలమయిన దీక్షయు ప్రధానకారణము లయినవి. 1911 లో ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తును మదరాసులో స్థాపించఁ దలపెట్టిననాఁడు, ఈప్రసంగము వచ్చినప్పుడు శ్రీమహారాజావారిపక్షమున వారియంగీకారమును దెలిపిన వారు, తన్మూలమున శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల కీర్తిని ఆంధ్రభాష నిలిచియున్నంతనఱకు చెదరకుండ నుండునట్లు చేయుటకు మార్గదర్శకు లయినవారు శ్రీ మొక్కపాటి సుబ్బారాయుఁడుగారు. శ్రీమహారాజావారి విద్యాపోషణా భిరతి, ఆడినమాట తప్పని త్యాగనిరతి వారి కిట్టిశాశ్వతకీర్తి సంపాదక మయినది.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్సంస్థాపకులు శ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగా రానాఁడు ప్రభుత్వోద్యోగములో నున్నత పదవి నిర్వహించుచు, శాసనపరిశోధనము గావించుచు ఆంధ్రభాషాభివృద్ధికై యాంధ్రసాహిత్యపరిషత్సంస్థను నెల కొల్పినతెనను పూనికతో కాగ్యరంగమునం దడుగువెట్టి, పితా పురము వెంకటగిరి బొబ్బిలి సంస్థానాధిపతుల వ్రమ్మూరు జమిందారులను ఆ సంస్థకు పోషకులనుగా జేర్చి, వారిచ్చిన విరాళములను మూలధనముగాఁ జేసి ఆసంస్థ కమూల్యమయిన వికాసమును దీసికొనివచ్చిరి. పరిషదభివృద్ధికై శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యులత్యాగము లెక్కకుమిక్కిలి యైనది. ఆ పరిషత్పక్షమున వెలువడిన శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటునిర్మాణ

మునకై న ధనమంతయు శ్రీపితాపురమహారాజావారు వెచ్చించినదియే. నాలుగవసంపుటము తుదివఱకు అచ్చుపని పూర్తియై, తరువాతసంపుటము వ్రాతపనికూడ నాలుగవసంపుటములపని కొడువగా పూర్తియై, కాకినాడలో నిఘంటుకార్యాలయము మూతపడునప్పటికి ఆ ప్రభువర్యులు వెచ్చించిన సొమ్ముమొత్తము మూడులక్షలరూప్యములు. ఇంతధనము వెచ్చించి పరిషత్పక్షమున నిఘంటునిర్మాణదీక్ష వహించిన మహోదారులు శ్రీ సూర్యరాయప్రభువర్యులే కావున, వారాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తునకు యావజ్జీవాధ్యక్షులై యుండి, పరిషదభ్యుదయమునకై తమసర్వస్వము వెచ్చించి శాశ్వతకీర్తి నార్జించుకొనినారు.

పితాపురమహారాజావారి తుదియాకాంక్ష

ఈ నిఘంటునిర్మాణకార్యము మొదట మదరాసులో శ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారిపర్యవేక్షణమున ప్రారంభమయినది. అచట పనిజరుగుటలో ఆలస్య మేర్పడుటచే నిఘంటుకార్యాలయము పితాపురమునకు పరిషత్కార్యాలయము కాకినాడకు తీసికొనిరాబడినది. అప్పటినుండి పని కొంత చురుకుగా జరిగి, 1944 తుదికి 'అ' మొదలు 'న' తుదివఱకు నాలుగుసంపుటములు ముద్రితము లయినవి. ఆతరువాత, వ్రాతపని పూర్తియైనపిమ్మట మరల అచ్చుపని ప్రారంభింపవచ్చునని, అనగా 'ప' మొదలు 'వ' చివరివఱకు ఇప్పుడచ్చు

పని పూర్తియై వెలుగులోనికి వచ్చినతరువాతి రెండున్నర సంపుటములకు సంబంధించిన వ్రాతపని 1949 నాటికి కాకి నాడలో పూర్తియైనది. తుదిసంవత్సరములో శ్రీ గిడుగు నీతా పతిగారు శ్రీమహారాజావారి యనుమతితో నిఘంటుకార్యాలయములోని సామగ్రినంతను మదరాసునకు తీసికొనివెళ్లి, సుమారు 10 యేండ్లతరువాత అచ్చుపడిన కాగితములను, కొఱవడియున్న నిఘంటుకార్డులను ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్కార్యాలయమున కందఁజేయుట జరిగినది. 1963 లో మిగిలియున్న 'శషనహ' అను నాలుగక్షరములనిఘంటుభాగమును పూర్తి చేసి, మహారాజావారు సజీవులైయుండఁగ 'మీనిఘంటువు పూర్తియైన' దనుమాట వారికి వినిపింపవలెనని, అంతకుముందు నిఘంటుకార్యాలయములో పనిచేసిన పండితులము కాకినాడవాస్తవ్యులము నలుగురము, నాలుగుచూసములు పనిచేసితిమి. దానిని పూర్తిచేయు అదృష్టము మాకును, మహారాజావారు సజీవులైయుండఁగా పూర్తియైన దనిపించుకొను అదృష్టము నిఘంటువునకును లేమిచే, ఆపని అంతటితో ఆగిపోయినది.

తరువాత ఆపని పూర్తియగుటకు యత్నము మైదరాబాదులో జరుగుచున్నట్లు, జరిగినట్లు జనశ్రుతి గలదు. ఏనాటికైన నేదోరూపమున ఆ నిఘంటుస్వరూపము బయటబడిన అది భాషకు మహోపకారము జరిగినట్లే. ఆనాడు శ్రీ

సూర్యరాయప్రభువద్యులయాత్మ కమితమయిన శాంతి యేర్పడగల దనుట నిశ్చయము. 'నేను బ్రతికియుండగ నీ నిఘంటువు పూర్తియగుట చూచెదనా?' అని తమకంటె వృద్ధులు శ్రీ సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటుసంపాదకులు నగు శ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగారితో మహారాజావారు వెలిబుచ్చిన ఆర్థి అట్లేయుండిపోయినది. ఈనాఁడు శ్రీ సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువు ప్రామాణ్యమును తెలిసికొనుచు, ఆంధ్రభాషావిషయకపరిశోధనములు గావించువారందఱు, ఆ కొదవభాగమెప్పటికయిన లభించునా? యని వేయికన్నులతో నెరుచుచూచుచున్నారు. ఇవి పూర్తికాకుండినందులకు వారివారి యంతరాత్మ లెంతఁజ్ఞోభించుచున్నవో యెవ్వరు గుర్తింపఁగలరు ?

ఇంచుమించుగ 20 ఏండ్లనుండి ఆంధ్రసారస్వతములో నేవిషయముమీఁద క్రొత్తగ్రంథములు వ్రాయఁదలఁచినవారుండిన, వారు శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువు చూడకుండఁగాని, దానివలన సహకారము నందకుండఁగాని యుండుట కనఁబడదు. ఇది సమగ్రమై, ఈనడుమకాలములో ఆ నిఘంటుముద్రణాదులందు నొరలిన న్యత్యాసములు, ఇతరుముం దా నిఘంటు నిర్మాణములో విశేషముగాఁ బాల్గొని అనుభవము గణించియున్న పండితులసహకారముతో నవరింపఁబడి, మొదటిరూపములో తుదినఱకు నిర్వహింపఁబడిననాఁడు,

ఆంధ్రభాషకు భావితరములకుఁ జాలినంత మహాపకారము జరిగి, శ్రీసూర్యరాయప్రభువర్యుల కీర్తి శాశ్వతమై, వారి యాత్మకు శాశ్వతమైన శాంతి లభింపఁగలదు. ఈపని శ్రీపితా పురముమహారాజావారియెడల సానుభూతి గలవారందఱకు నవశ్యకరవ్యమని నా మనవి. ఈనావాత్ర శ్రీ మహారాజా వారినిగూర్చి, శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటునిర్మితినిగూర్చి, తెలిసిపవిషయమునకు సూచనమాత్రమనికూడ మనవిచేసి కొనుచున్నాను.

లోకా స్సమస్తా స్సుఖినో భవన్తు.

